

1	2	3	4	5	6	7	8
9					10	11	
		12		13			
				14			
15	16		17			18	
19		20	21		22	23	
		24			25		
26				27		28	
29				30			
		31		32		33	
		34	35		36	37	
38	39				40		41
42			43				

LADDERPUZZEL 105

Deze puzzel is er weer een van de bekende soort. Voor de goede oplossingen stellen wij drie punten in het voorzicht, maar dan moeten de inzendingen uiterlijk dinsdag 22 april a.s. in het bezit zijn van mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje.

Horizontaal:

1. Moch. bedelmonnik
 2. vervoermiddel
 3. onderricht
 4. loot
 5. rangtelwoord
 6. zoogdier
 7. noot
 8. lichaamsdeel
 9. palm
 10. azijn
 11. machtiger
 12. meel
 13. afkorting
 14. vogel
 15. meelsteen
 16. emj. dier
 17. meelsteen
 18. onverschillig
 19. onverschillig
 20. atoom
 21. waagstuk
 22. beks
 23. lofdicht
 24. draagpaal
 25. onganne
 26. tip
 27. soort vis
 28. pot partij
 29. onkenning
 30. zijne of hare
 31. zijkant
 32. zaakelijk
 33. gesponnen draad
 34. deel van de dijbel
 35. vulkaan
 36. vuurwaarde
 37. beeltsel
 38. vuurwaarde
 39. voorzelsel
 40. noot
 41. amulet
- Verticaal:
1. gesloten stand

PRJUSWINNAARS

Oplossing puzzel 100

begrafenisondernemer
kunschilder
houthwerker
sleeptootkapitein
glazenwasser

Hartelijk dank!

Mede namens mijn echtgenote onze hartelijke dank voor de prachtige cadeaus, de fraaie bloemen en de vele blijken van belangstelling ter gelegenheid van ons huwelijk ontvangen.
N. W. Lagendijk,
Technische Dienst.

Hartelijk dank aan Ziekentrost, Gesp, chef en bazen voor de belangstelling tijdens mijn ziekte ondervonden.
J. v. d. Griendt,
afd. 2333.

Ondergetekende dankt mede namens zijn vrouw, directrice, chefs en collega's voor de vele blijken van belangstelling, ondervonden bij zijn 12½-jarig jubileum bij Van der Heem N.V.
D. van Klaveren,
Maach. Houtbewerking.

Mijn hartelijke dank aan chef, bazen en het personeel van de werkplaats voor de tijdens mijn ziekte ondervonden belangstelling.
Ook aan Ziekentrost dank voor de aardige attentie.
K. Groen,
afd. 2632.

Herbij zeg ik, mede namens mijn echtgenote, de directie, chefs en kantinedienst hartelijk dank voor de prachtige geschenken die ik bij mijn huwelijk mocht ontvangen.
Mevr. G. W. van Beek-Koppe,
afd. 2613.

Maag ik u hierbij ook namens mijn echtgenote bedanken voor de attenties, die ik tijdens mijn ziekte ontvangen heb van de Gesp en Ziekentrost.
J. Mol,
afd. 2333.

Zij namen afscheid!

Wegens hun pensioengerechtigde leeftijd hebben onderstaande medewerkers afscheid genomen van ons bedrijf.

- Het zijn de heren:
P. J. Gardien, afd. Metaalmagazijn,
G. J. Heijn, afd. Metaalmagazijn,
A. de Vries, afd. Gereedschapmagazijn,
J. de Vries, afd. Huisvesting.

Wij hopen van harte dat zij nog jarenlang van een welverdiende rust mogen genieten.

Schaakwedstrijd VAN DER HEEM-STOKVIS

Op 1 april j.l. ontmoetten een 22-tal VDH-schakers in ploeg van de Stokvis-schaakclub uit Rotterdam.

Dr ir B. Bölgner verricht de openingszet

De inzet van de wedstrijd was een door Van der Heem beschikbaar gestelde visbeker, die driemaal in succesie of vijfmaal in het geheel moest worden gewonnen om definitief eigendom te worden.

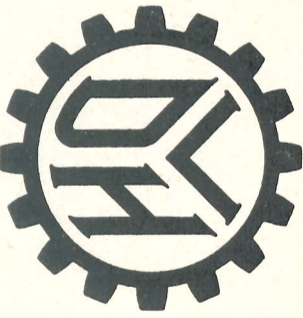
Van de zijde van Stokvis was de strijd bijzonder groot, daar zij een reuwichte wilden weemen op de in 1944 geleden nederlaag.

Na een kort speechje van ir. Bölgner van R.S. Stokvis & Zonen N.V. verrichtte deze de eerste zet, waarmee de

wedstrijd was begonnen. Aan diverse bordden streed men fel om de eer. Naarmate de tijd verstreek, werd het allengs duidelijker, dat Stokvis de wedstrijd ging winnen. Toen om even voor elken de strijd werd gestaakt, was de stand 12½ — 2½ in het voordeel van Stokvis. Aan vier bordden werd gearbitreerd, waarmee de stand op 15½ — 3½ kwam. De resterende drie partijen werden nog doorgespeeld tot de speeldyd om was. Dat leverde voor VDH nog

1 gewonnen partij op, terwijl de andere twee verloren gingen door tijdverschijding. De eindstand werd dus 17½ — 4½ in het voordeel van Stokvis. Dr. Scheurer reikte aan de winnende ploeg de visbeker uit, die de heer Krouwel, voorzitter van de Stokvisclub, met voldoende over de geslaagde wedstrijd aanvaardde.

Laten we afspreken, VDH-ers, dat we het volgende jaar de beker uit Rotterdam terug-

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGaan van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG
UTRECHT HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autofabriek N.V.

Redacteur: C. Schrevel,
Redactie-Adviescommissie: dr. Joh. H. Scheurer (voorzitter), C. A. M. Kroon,
L. F. Laurier, drs C. A. A. van Luttervelt en ing. J. Roorda.

HAASTI

WAAROM EIGENLUK?

Het woordje haast kennen wij in de Nederlandse taal in verschillende betekenissen. Denkt u maar aan: daar heeft u geen haast mee te maken — last had ik iets vergeeten — er is haast bij — dat is haast niet te geloven! Van een van deze vormen willen wij hier iets meer zeggen, namelijk waar haast duidt op gejaagdheid en snelheid.

Als wij onze ogen de kost geven zo dagelijks om ons heen, of dit nu in ons werk is of in ons gezin, of misschien in onze vrije tijd, dan schijnt alles tegenwoordig haast te hebben. Ja, we komen zelfs situaties tegen, eigenlijk steeds veelvuldiger, waarbij het niet snel genoeg kan gaan. Nu spreken wij in dit verband niet over bepaalde snelheidsprestaties, want dat is een onderwerp apart, waar bovendien lang niet iedereen mee te maken heeft.

Nee, de haast die wij hier bedoelen, is de haast waarbij wij allemaal worden betrokken. Het kost werkelijk moeite om in dit jachtige leven te eigen tempo te bepalen en aan te houden. Er zitten aan het probleem haast — want een probleem is het zo langzamerhand geworden — natuurlijk allerlei kanten, die moeten worden opgelost wil men de haast te lijf gaan. In dit korte stukje is hiervoor vanzelfsprekend geen recept te geven. Hier willen wij er twee dingen van zeggen, namelijk

a. waarom heeft zo'n groot gedeelte van de mensen haast?
b. moet ik mij door die haast laten meeslepen?

Dat men tegenwoordig zo'n haast heeft, zal wel te verklaren zijn uit het feit, dat in tal van opzichten door allerlei technische hulpmiddelen het leven niet alleen veraangenaamd is maar wereld door de afstanden over de hele wereld door tal van snelle vervoersmiddelen gemakkelijker kunnen worden overbrugd. In vergelijking tot vroeger bestaat thans voor velen de mogelijkheid zich wat verder te wagen dan dorp, stad of land. En als het aantal mogelijkheden zich uitgebreid, wil iedereen op zijn beurt daarvan profiteren. Tal van mensen krijgen door deze anderende omstandigheden het gevoel, dat zij er wat te noemt als de kippen bij moeten zijn, omdat zij anders hun

kansen missen. Dit is des te venwendelijker als men zich realiseert, dat praktisch — natuurlijk afhankelijk van de inhoud van de portemonnee — nog allerlei andere dingen kunnen worden bereikt en aangeschaft, waarvan men 25 jaar geleden niet durfde dromen. Het wordt nog vreemder, als u zich indertijd dat enkele tientallen jaren geleden een 60 à 70-uurige werkweek nlets bijzonders was, terwijl nu in de meeste beroepen een 48-uurige werkweek het maximum is en er zelfs landen zijn waar nog maar 45 uur per week wordt gewerkt.

Wij hebben dus allemaal meer tijd dan vroeger, maar toch komen wij naar ons gevoel tijd te kort, vandaar dat wij ons haasten. En om het probleem nu nog maar even ingewikkelder te maken, u hoort in vele kringen spreken over het probleem van de vrijetijdsbesteding. Dit probleem schijnt moeilijk oplosbaar, als het niet onoplosbaar is. Om misverstand te voorkomen, willen wij er uitdrukkelijk op wijzen dat met die vrijetijdsbesteding wordt bedoeld: het zelf met iets bezig zijn, zelf iets maken, ergens leiding aan geven, dus niet: het alleen maar naar iets kijken wat een ander doet.

U ziet dus enerzijds een enorme haast en aan de andere kant een niet weten hoe men de meer vrije tijd nuttig voor anderen of voor zich zelf kan besteden.

En nu: moet ik mij door die haast laten meeslepen? Nee, beslist niet. Wij moeten in ieder geval ons zelf blijven en niet naar anderen kijken. Dat betekent natuurlijk ook weer niet dat wij het op onze stoffen aan moeten doen. Gewoon, rustig, systematisch te werk gaan, dan kunt u er zeker van zijn dat wanneer steeds meer mensen deze stelregel zouden toepassen, er een heel leelbaar haast zou zijn verdwenen. Want als wij het nu nog eens even helemaal van de praktische kant bezien om ons afvragen, wat bereik ik met al die haast? dan blijkt dat in de meeste gevallen maar bitter weinig te zijn.

U kent allemaal die bromfietsters wel, die elkaar op het laatste nipperkje passeren, als het eigenlijk niet meer verantwoord is. Later ziet degene die rustig aan heeft gedaan bij een stoplicht of bij een spoorweginnang de snelheidsmaniak vlak voor zich staan. Wilt u ten slotte nog een voorbeeld

uit ons bedrijf? Jammer genoeg moeten wij zeggen dat wij tal van dergelijke voorbeelden kunnen aanwijzen. Men vindt ze voordat de fluit gaat 's avonds om 5 uur bij verschillende uitgangen van onze fabriek, trappend van ongeduld om zo snel mogelijk naar buiten te kunnen rennen, naar ze zeggen om snel thuis te zijn. En als u ze dan eens volgt als ze eenmaal buiten zijn, dat ziet u er letterlijk tientallen, die na beenbreuken te hebben geriskeerd, rustig een minuut of tien op een kennis gaan staan te wachten. Typische voorbeelden van haast, die geen enkele zin heeft en ook geen enkel voordeel voor wie dan ook kan opleveren. En dan zullen wij het toch met elkaar eens zijn, dat dat haast maken volkomen onnodig is.

Zijn we al niet een stukje verder, als wij er voorlopig de nodige aandacht aan besteden, dat wij niet door het haastige gedoe dagelijks om ons heen worden meegesleept, maar ons eigen tempo bepalen en daarmee een klein stukje bijdragen aan het wat minder haastig maken van het grote geheel? Wij zijn ervan overtuigd, dat u daarmee voor u zelf en voor de ander een goede daad stelt.

Paas bridge- en klaverjasavond te Utrecht

Op 2 en 3 april werd in Utrecht de traditionele bridge- en klaverjasavond gehouden.

De bridge's speelden in twee groepen, A en B, elk met tien paren. In groep A eindigden als eersten de heer en mevrouw Petersen, die samen 50 eieren ontvingen. In groep B stonden de heer Van der Linden en partner aan de kop. Deze gingen ook met 50 eieren naar huis.

De klaverjassers speelden vier bonmen met 64 deelnemers. De eerste prijs ging naar de heer Ruyssenaars met 6440 punten; de tweede prijs ontving de heer Le Gué met 6245 punten. Beiden werden 25 eieren overhandigd.

Alle prijzen bestonden uit eieren en onze kantine had dan ook meer weg van een eierenlijn. In totaal waren er maar hieft 1241 stuks te verdelen. Voor de organisatoren was het om een puntthoofd van te krijgen!

Doch beide avonden waren prima georganiseerd en de stemming was weer opperbest.

Namens alle deelnemers hiervoor hartelijk dank aan directie, Ontspanningscommissie en verdere medewerkers.

Mag ik zelf mijn rapport

eens lezen?

Mag ik mijn rapport eens lezen?, is een veel voorkomende vraag zowel van ons personeel als van sollicitanten.

De heer C. van der Kade geeft u hierover zijn mening.

Denk niet, dat ik dit opschrift zelf verzonnen heb. Bestist niet. Het is een vraag, die al zoveel malen is gesteld door mensen, die onderzocht zijn, dat ze zonder meer als opschrift geschikt was!

Het is ook zo'n begrijpelijke vraag. Men is getest, men weet dat er een rapport is opgesteld, waarin precies staat hoe en wat men is, men weet dat een (klein) aantal mensen dit rapport bekipt, maar dat men zelf geen kans krijgt van de inhoud kennis te nemen. En wie gaat het eigenlijk meer aan dan degene die getest is, vraagt men zich af.

Maar... herinnert u zich nog dat bij het opstellen van een rapport zo belangrijk was, voor wie het werd geschreven? Omdat diegene, die het in handen kreeg, er iets mee moest doen? Dan kunt u zich nu ook voorstellen, dat een rapport dat voor een bedrijf werd opgesteld, weinig inzicht geeft aan de man zelf, die getest werd. Er staan nuochtere, geconstateerde feiten in. Zo is hij, dat heb je te verwachten, daar liggen de zwakke punten, en die sterke punten zijn er.

Ja, zult u zeggen, dat zouden we nu juist zo graag eens van ons zelf weten. Dan wisten we zelf waar de zwakke punten lagen en dan konden we daar aan „iets doen“.

Dat klinkt zeer redelijk en zo op het eerste gezicht is er niets verstandigs tegenin te brengen.

Maar toch moeten we voorzichtig zijn.

Stel, dat er nu eens in het rapport staat dat „onderzocht een zeer gespannen, nerveuse figuur“ is. En dat hij daarom beter niet... (en dan volgt het advies om iets niet te doen). Nu heeft onderzocht het rapport gelezen. En hij wil juist zo graag wat in het rapport werd afgeraden. Wat nu?

Dan dus „ontspannen en kalm“ worden? Dat is geen kwestie van even een knop omdraaien! Dat „nerveuse“, dat „gespannen“ zijn, kan wel zo sterk aangeboren zijn, zo helemaal in de man of vrouw vastliggen, dat er eigenlijk niets aan te veranderen is! En wat heeft betrouwbare dan aan die welschap?

Er schuilt zelfs een gevaar in. Namelijk dit, dat de man of vrouw krampachtige pogingen gaat doen, om dat „nerveuse“ en dat „gespannen“ zijn te gaan beheersen. Hij wil er dus welbewust niets van laten merken, in de hoop daarmee een andere indruk te maken.

Wat het gevaar hiervan is? Dat kunnen we het best vergelijken met zo'n „duvelke in een doosje“. U kent ze wel. Zo'n koppel op een veer. Geen twee tellen rust. Zullen we dit duvelke temmen? Dan drukken we de veer samen, doen de deksel op het knipje en je ziet er niets meer van! Voor elkaar dus?

Nu, doet u het dekseltje maar eens op een klein kiertje! Daar is hij alweer. Nog wilder en beweeglijker dan hij was! Begrijpelijk, want door de zaak weg te drukken, hebben we de veer samengedrukt. We hebben de spanning opgevoerd. En de kleinste gelegenheid is voldoende om de zaak zeer fel naar buiten te laten uitschieten.

Hoewel de vergelijking wat wonderlijk is, tekent ze toch vrij nauwkeurig wat we bij de nerveuse, gespannen man of vrouw mogen verwachten, die probeert zich zelf te temmen, te beheersen. Misschien lukt het even, maar een kleine aanleiding is voldoende om de zaak te laten ploffen! En dan zijn we nog verder van huis! Want nu is de spanning flink opgelopen en het ploffen, het eruit komen is zo hevig, dat betrokkene zich zelf niet meer in de hand heeft!

Dit is maar één voorbeeldje. Er zijn er zo natuurlijk meer te geven. Er blijft wel uit, dat iemand met het lezen van het rapport dat over hem of haar aan het bedrijf is uitgebracht zeker niet altijd geduldig is, sterker nog: dat het lezen van zo'n rapport zelfs onangename gevolgen kan hebben.

Het bovenstaande wil natuurlijk niet zeggen dat iemand nooit iets van het onderzoek zou mogen vernemen. Het wil wel zeggen dat het rapport dat voor iemand zelf wordt opgesteld, van een andere inhoud moet zijn. Dat het hem de punten noemt, waarmee hij zijn voordeel kan doen. Waaraan hij hij voor mogelijk iets kan doen, zonder dat hij voor onmogelijke opgaven wordt gesteld. Een rapport dus, dat hem de weg wijst bij zijn pogingen om aan zich zelf ten goede te werken.

Zo'n rapport is natuurlijk op te stellen. En toch doen we het liever niet! Niet, omdat we het teveel moeite vinden. Ook niet omdat we vinden dat men er zelf niets mee te maken heeft. Maar wel om het volgende.

Iemand die door zijn werk wel eens rapporten in handen krijgt, zal weten dat het moeilijk is om „een psychotecnisch rapport te lezen“. Niet natuurlijk in die zin, dat de woorden onleesbaar of onbegrijpelijk zijn. Maar in de zin van „vatten wat er nu met de tekening van die man wordt bedoeld“.

Het is telkens weer de ervaring van de psycholoog dat zijn rapporten vaak heel anders worden opgevat dan hij ze

heeft bedoeld. Hoe zorgvuldig ook de woorden worden gekozen, hoe voorzichtig de zaken worden gesteld, steeds ontmoet men weer mensen, die er andere dingen uit hebben begrepen.

Het is daarom, dat van de kant van de psychologen de voorkeur uitgaat naar een bespreking van de uitkomsten van een onderzoek. In zo'n bespreking is het gevaar voor dergelijke misverstanden veel kleiner. Immers, daar blijven uit de opmerkingen die gemaakt worden al gauw de misvattingen. En daar kan dan direct op worden ingehaakt en kan worden gecorrigeerd.

In het samen praten over het onderzoek ligt zoveel meer de mogelijkheid om de ander een juist inzicht te geven. Een juist inzicht, dat belangrijk is voor een chef waarmee de uitkomsten van het onderzoek van een ondergeschikte worden besproken, omdat hij zich naar dit inzicht zal richten in zijn benedding van de ondergeschikte. Een juist inzicht, dat mogelijk nog belangrijker is voor de man of vrouw met wie de uitkomsten van het eigen onderzoek worden besproken, omdat hier de mogelijkheid d'wordt geschapen voor correcties op die punten, die hiervoor vaak baar zijn. En omdat hier de eigen mogelijkheden (maar ook de beperkingen!) duidelijk worden. Waarmee men zich realiseert waar de grenzen liggen. Grenzen, waarmee men dan rekening kan houden. Waar men dan niet uit onwetendheid op een onangename manier mee kennis maakt!

U mag dus uw eigen rapport niet even lezen.

Wel willen we op uw verzoek de uitkomsten van het onderzoek bespreken. Alleen één verzoek: verwacht geen openbaringen of waarzeggerij. Iedereen heeft wel zoveel zelfkennis, dat hij het meeste van zich zelf zo ongeveer weet. Helemaal onbekende kanten zijn er meestal niet.

Dus géén gesprek? Dat nu ook weer niet direct. Een gesprek kan richting wijzen, bevestigen of ontkennen wat men ontrent zich zelf denkt of weet. Het kan dus rust, moed en mogelijkheden geven. Iets waaraan we allemaal wel behoefte hebben.

Utrecht wandelde

Zaterdag 29 maart werd onder zeer gunstige weersomstandigheden gestart met de eerste wandeltocht in het nieuwe seizoen, die 18 km lang was. Door de kou in de voorgaande weken hadden velen de moed niet kunnen opbrengen zich voor deze tocht op te geven, zodat het aantal deelnemers niet zo bijzonder groot was.

De tocht voerde ons langs smalle paadjes en waterlijns in de richting Westbroek langs vele landerijen, waar we niet verzuimden een news vol van de heerlijke luchtjes die zich daar verspreiden mee naar huis te nemen. Terug ging het langs de altijd mooie Veelt.

De stemming onderling was oppekkend en we kunnen dan ook op een zeer geslaagde wandeltocht terugzien.

De begeerde groepsmedaille kwam in ons bezit.

A. van Esterik.

Worden worden

Velen hebben de gewoonte in hun schrift- en spreektaal bij voorkeur de zogenaamde „rijden de vorm“ te gebruiken. Dan zegt men bij voorbeeld niet: „Ik moet doortuilen“, maar liever „Er moet worden doortuist“.

Zo kwam ik deze dagen in een officieel rapport de volgende zinnen tegen, die in dezelfde trant waren gebouwd:

„In verband met de internationale concurrentie dienen op zo kort mogelijke termijn maatregelen te worden genomen“.

„De financiering van de export moet bij voortdurende mogelijk worden gemaakt“.

„Aanvallende werken zullen zoveel mogelijk op de bevordering van de industrialisatie gericht moeten worden“.

Nu is het passere altijd iets tijdelijks en duurt op een zekere zwaarte, op iets wat men onderzucht kan men tegen het overtreven gebruik van deze zinsbouw bezwaar maken.

Als ik immers zeg: „Er moet nu worden doortuist“, dan laat ik lekker in het middelen, wie dat moet doen. Leest u nog eens die drie uit het rapport aangehaalde zinnen over. Probeert u die eens in een actieve vorm om te zetten. Dan staat telkens meteen de vraag voor u, wie de verantwoordelijke personen zijn om:

- a. op zo kort mogelijke termijn maatregelen te nemen in verband met de internationale concurrentie;
- b. de exportfinanciering mogelijk te maken;
- c. aanvullende werken op de industriële activiteit te regelen;

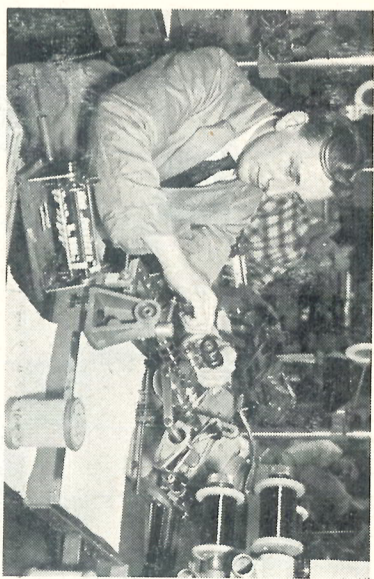
Bij „Er moet worden doortuist“ is „er“ onderwerp. Wie of wat is dat „er“? Dat weet dan niemand. Men stelt niemand er voor aansprakelijk.

Gaat men dat zinnelijke echter actief bouwen, dan moet men zeggen: „Ik moet nu doortuilen“ of „u“ of „hij“ of „zij“ of „de regering“ of „de directie“ of wie dan ook, „moet nu doortuilen“.

Ja, ja, maar dan wijst u tegelijk iemand heel duidelijk met de vinger als aansprakelijk aan. Wij kunnen dan nog wel erover debatteren, of u de goede persoon heeft aangewezen, maar het eind van het debat kan dan niet in het vage „er“ blijven sterven, maar mondt ergens bij een persoon uit.

Laten wij allen dus in onze besprekingen — mondeling of schriftelijk — niet te vaak, te gauw of te gemakkelijk ons in tijdens „oordeelen“—zinnen uitdrukken, maar liever de actieve vorm gebruiken.

Scheuwer.

De heer W. F. Sonnenborn, afd. Transformatorfabricage, zal dinsdag a.s. 12½ uur bij ons bedrijf in dienst zijn. Dit feit zal wel niet onopgemerkt blijven.

HARTELIJK DANK

Hartelijk dank aan directie, chef, bazen, collega's, afdeling Sociale Zaken en comité Ziekentrost voor de vele blijken van belangstelling en attenties tijdens Meij. N. van Pruisen, afd. 2612.

Langs deze weg betuig ik mijn dank, ook namens mijn man, aan directie, chefs, bandbazen en collega's voor de prachtige geschenken die ik mocht ontvangen bij ons huwelijk.

J. I., de Berck-v. Nederpelt, afd. 2613.

Voor de heer I. van Dommelen, afd. Draaiery, is woensdag 16 april a.s. de grote dag. Degenen, die de heer Van Dommelen kennen, zullen zeer zeker de gelegenheid niet willen missen hem ter gelegenheid van zijn 12½-jarig jubileum de hand te drukken.

SPREEKUR ONDERNEMINGSRAAD

MAANWEG
15 APRIL 1958.

1e pauze: de heren Reimerink — Zeegers.
2e pauze: mej. Van Bilterswijk — de heer Van der Plas.

ENAF
16 APRIL 1958.

de heren Van Welzen — Rhijnsburger.

FABRIEK ABSTEDERDIJK.
18 APRIL 1958.

1e pauze: de heren Gosman — Kreeftmeijer.
2e pauze: de heren Van Meerbergen — Bul.
FABRIEK KEULSEKADE.
18 APRIL 1958.

1e pauze: de heer Van Ree,
1e pauze: de heer Bonder.

Dinsdag 15 april a.s. zal de snijmachine van boekbinder P. Th. de Jong, afd. Drukkerij, wel feestelijk versierd zijn. Op die dag zal hij namelijk de dag herdenken, dat hij 12½ jaar geleden, bij ons in dienst trad.